ч. 214 (14.463). Львів, четвер 24. вересня 1936.

Pacztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504.060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Інтервенція у справі номенклятури українських місцевостей.

У вівторок 22. вересня ц. р. була в тернопільського воєводи п. д-ра Білика делегація Української Парляментарної Репрезентації в особах вист. голови посла **Володимира Целевича** і посла **Василя Болюха** та делегація Головного Виділу „Просвіти" в особах **д-ра Івана Брика і дир. Семена Магаляса** у справі розпорядку повітових старостів тернопільського воєвідства про польські назви для українських місцевостей. Делегати виказали брак правної підстави і політичну недоцільність того роду розпорядку. П. воєвода заявив готовість негайно справу розглянути і видати відповідні розпорядки.

Абісинський клин у Женеві.

НІ ВПЕРЕД, НІ ВЗАД.

ЖЕНЕВА, 23. 9. ПАТ. Гостра криза внутрі верифікаційної комісії, що її праці зосереджують на собі увагу всіх делегацій, спричинила тимчасову перерву в нормальних працях Ліги Націй. Найкращим доказом є те, що досі не вибрали ще заступника предсідника Зборів, які ще не мають ще уконституованої президії.

ІТАЛІЙСЬКА ДЕМОНСТРАЦІЯ.

ЖЕНЕВА, 23. 9. ПАТ. Італійський делегат де Мікеліс покинув радіофонічний конгрес і виїхав до Риму. Цей виїзд пояснюють, як політичну маніфестацію проти Ліги Націй.

СОВІТСЬКІ ІНТРИГИ В ЛІЗІ НАЦІЙ.

ЖЕНЕВА, 23. 9. ПАТ. Місцеві політичні кола, які слідкують із великим зацікавленням за ходом подій у верифікаційній комісії, потверджують загальну опінію, що Італія не візьме участи в зборах Ліги Націй, якщо абісинської делегації не зліквідують остаточно на женевськім терені. Тому всі компромісові розвязки, як передача цієї справи гаському трибуналові з тимчасовим допущенням абісинської делегації, оцінюють в італійських кругах як неможливі до прийняття. Такі рішення не дають Італії вязкої сатисфакції. Італія виразно спец332ізувала свої домагання підчас останньої візити секр. Авеноля в Італії.

Ціла історія з абісинськими повновластями має спеціяльне політичне тло — так кажуть політ. італійські кола — і є висліддом широко закроєної акції Совітів, які намагаються таким чином розбити порозуміння Франції з Італією та рівночасно підчеркнути значіння **французько-совітського союзу.** Ця акція має теж, як здогадуються, розбити підготову до льокарненської конференції, бо участь Італії в цій конференції стоятиме під великим знаком запиту.

ЖЕНЕВА, 23. 9. ПАТ. Сьогодні пополудні радив підкомітет редакційно-правничий, що йому верифікаційна комісія передала справи звязані з повновластями абісинської делегації. На сьогоднішнім засіданню підкомітету осягнули деяке порозуміння поглядів, щодо тексту запису на дорадну опінію гаського трибуналу. Імовірно узгіднили форму запиту, що з ним звернулась би Ліга Націй до Гаги по опінію в цій справі. Не рішили ще чи рішення в цій справі має бути одноголосне, чи більшістю голосів. Не рішили теж, чи абісинська делеґація має брати участь в нарадах Ліги Націй, чи має тимчасом вдержатись від цієї участи. Деякі експерти міжнародного права кажуть, що слід числитися з евентуальністю, що гаський трибунал признасть себе некомпетентним і, можливе, не схоче дати мериторичної відповіди на запит Ліги Націй.

Уруґвай зірвав дипльоматичні взаємини з Мадридом.

ЛЬОНДОН, 23. 9. ПАТ. З Монтевідео інформують, що **уругвайський уряд зірвав дипльоматичні взаємини з червоним урядом.** Уругвайського посла відкликали з Мадриду разом із цілим персоналом, а охорону життя й майна громадян Уругваю перебрало посольство Аргентини. Причиною зірвання дипльоматичних взаємин є розстріл трьох сестер уругвайського віцеконсуля, яких обвинувачували у співпраці з повстанцями. **Рішення Уругваю є незвичайно важне і може мати поважні наслідки,** якщо інші уряди латинської Америки підуть за прикладом Уругваю.

Дефіляда гітлерівців перед Мусолінієм.

РИМ, 23. 9. ПАТ. На венецькій площі в Римі передефілювало перед Мусолінієм 500 гітлерівців із Бальдуром фон Ширахом у проводі. Крім Мусолінія були ще на площі мін. закордонних справ граф Чіяно, секретар партії Стараче, німецький міністер справедливости Франк, і німецька амбасада з військовими аташе.

Мадрид підмінований.

ЧЕРВОНІ СХОПИЛИ ДІТЕЙ, ЯК ЗАРУЧНИКІВ.

З Мадриду повідомляють, що привезли там кілька тисяч кільограмів динаміту. Його зложили в опері і відти розвозять по місті та підмінують всі більші будівлі в місті. Червоний уряд числиться з можливістю втечі з міста і рішився підмінувати всі державні будинки.

ЕНДАЙ, 23. 9. ПАТ. Коли національні війська заняли Орію, не застали там 140 дітей зі Сарагосси, які перебували там на ферiях. Виявилося, що дітей вивезли вантажним автом червоні міліціонери. Про дальшу долю дітей нічого не відомо.

За Скрипником і Крушельницькими — Коцюбинський і Порайко...

Львів. 23. вересня 1936.

Совітська дійсність тим характеристична, що ніколи не можна знати, чи тамошне безглуздя дійшло вже до шпилю, чи осягнуло апогей, чи може принесе воно ще нові несподіванки, нову жменю непередбачених страхіть. Коли у 1919. році московські большевики розстрілювали на Україні таких лівих ес-ерів, як Щириця, що був найщирішим прихильником і пропагатором порозуміння і льояльної співпраці з большевиками — чули ми арґументи, що це нібито ще був період воєнного комунізму та що зрештою комуністи дійсно не мали підстав вірити надто глибоко колишнім однодумцям Григорієва чи навіть — Зеленого. Але потім прийшов процес Спілки Визволення України, на якому „ліквідували" такого прононсованого зміновіховця, як Ніковський і таких на 100 прц. льояльних супроти радвлади та з політичних тенденцій хемічно вичищених науковців, як Кримський. Але тоді називалося, що всетаки це був „непевний елемент" і що в таких часах, як фанатична боротьба ідей, нема місця на „невтральних" ані на „теплих". Не стало місця і для Михайла Грушевського, хоч як накручував він останні свої наукові твори під совітську маніру і як підливав їх большевицьким соціяльно-революційним сосом. Вкінці прийшла черга й на старих та правовірних комуністів: згинув не тільки невравістичний письменник Хвильовий, але й старий, загартований у політичній борні політик з твердими нервами, — приятель Леніна Скрипник. І тоді ще наші доморослі радянофіли пояснювали трагедію Хвильового і Скрипника трагічним непорозумінням чи внутрішніми партійними суперечками. Аж усіх

тих радянофілів на чолі з Антоном Крушельницьким і двома його синами, що не за страх, але за совість тіло й душу за большевиків раді були віддати. — післали слідами Букшованого. Все це ще не були „правдиві“ комуністи, — одні „навіть“ не мали партійних білетів, інші хоч і мали, проте були „закаптуреними петлюрівцями“.

„Правдиві комуністи“ були, жили і діяли — рівно, енергійно діяли на погибель всім „закаптуреним“, бо явних вже давно на Україні не стало. До тих правдивих комуністів, не у лапках, а таки справжніх комуністів, які своє комуністичне вірую печатали кровю і слізми земляків, належав у першому ряді Юрій Коцюбинський, нарком військових справ підчас кривавого наїзду на Київ у 1918. році: цеж Юрко Коцюбинський фірмував всі звірства червоного командарма Муравйова і це до Юрка Коцюбинського звертався пламенним прилюдним листом Сергій Єфремов, як до „малого сина великого батька“. Юрко Коцюбинський не був навіть Конаром-Палащуком, бо цей останній — хоч теж 100%-вий комуніст, як наркомом земельних справ, був тільки одним із безпосередніх спричинників лиха колективізації: Коцюбинський був спричинником ще безмірно більшого лиха. Та й поза Україною не кидав він доказувати щораз новими доказами свою комуністичну правовірність та свою вірнопідданчу льояльність супроти московських приказодавців. Адже було прилюдною тайною, що Юрко Коцюбинський, як радник совітського посольства у Варшаві кермував всією большевицькою роботою на галицькому терені. Нічого йому це не помогло. Сьогодні він арештований, як „аґент Коновальця“!..

Другий такий найправдивіший із „правдивих“ большевиків — це Порайко. Один із тих перших українських большевиків, які перетрівали з большевиками всю долю-недолю, працюючи з большевиками і для большевиків як один із найревніших. Народній комісар судівництва — це одно з найчільніших і найбільш відповідальних становищ у совітській ерархії. І Порайко втримувався ввесь час у верхівці совітської бюрократії. Обвинувачуючи у процесі Спілки Визволення України, висилав на розстріли і на Соловки, працював над скріплюванням московського панування на Україні як вірний співробітник і прислужник Постишева. Сьогодні і він — „аґент Коновальця“...

На іншому місці друкуємо вирізку з „Більшовика“ про долю Коцюбинського, Порайка та кількох інших чільних комуністів, що через [illegible] перетворились у запеклих терористів-націоналістів. Так само, як Троцький опинився на службі німецького Гестапо. Тільки з Троцьким і [illegible]вим розправлялися суперники, смертельно перестрашені за тривкість своєї влади, — а тут розправляються москалі з українцями, які живуть теж у вічному страху перед маревом політичної самостійности України, у вічній ненависті до *всіх* українців.

Після вбивства Кірова у Петербурзі прийшли масові репресії на Україні та розстріли Крушельницьких, Сказинського, Влизька, Фальківського, Косинки — у Києві. Після викриття „змови троцькістів“ і розстрілів Зіновєва та Каменєва у Москві — йдуть знову масові репресії на Україні й приготовляється новий монстр-процес із безнадійним кривавим кінцем — нового гурту українських комуністів. Якаnебудь нагода — [illegible] ки нагода для переслідування українців, для [illegible] зичного їх винищування. Колись Порайко і Коцюбинський організували пародії політичних процесів, яких єдиною метою було винищувати українську інтелігенцію. Невдовзі вони стануть героями нового процесу. Не першого і не останнього: бо як довго панують на Україні московські большевики, так довго не можна бути певним, що за якийсь час не почуємо, що націоналістичну революцію проти большевиків приготовляв новий гурт українських старих чи молодих комуністів. Булоб весело, колиб не було так трагічно.

Перед новим монстр-процесом на Україні.

За що арештували Коцюбинського і Порайка?

„Більшовик“ з 27. VIII. ц. р. подає:

„Слідство у справі Коцюбинського виявляє щораз більше гидї, яка закралася в компартію України. Показується, що багато українських нібито комуністичних діячів були буквально на послугах Коновальця, що є аґентом німецької і польської інтервенції (?). Слідство виявляє, що після приїзду до Харкова Букшованого з Польщі, по всій Україні посилилася робота націоналістів під стягу ОУН, де керує знаний „вожд“ Коновалець. Букшований намовив Коцюбинського, щоби він пристав до тої Організації. Коцюбинський дістав добру суму грошей і за те причинився продажно до руїнницької роботи націоналістів. Коцюбинському почав помагати приятель Букшованого, Порайко, що в компартії мав велике довіря. До тої компартії причулилися теж Льогинів, Тирчук і Голубенко. А провідниками тієї організації були Титар і Плескачевський. Плескачевський стрічався в Женеві з Коновальцем, від якого дістав приказ збити Косьора і Постишева та змагати до відірвання України від совітського Союзу.

Плескачевський вернувши з Женеви, **де був секретарем при совітській місії в Союзі Народів, почав свою роботу.** Передовсім та організація почала закладати всюди свої групи. Видала приказ своїм підвладним опанувати всі часописи на Україні. І так опанували дотепер „Херсонський Робітник“, „Маріюпольський Пролетар“, „Вісті“ і „Комсомолець України“. Цією останньою ґазетою старалися впливати скрито на виховання молоді. Ту лінію мав пильнувати Голубенко. І він направду хитро настроював молодь ворожо до совітської влади. Слідство виявило, **що Порайко мав звязки зі всіми бандами, що тепер масово ґрасують по всій Україні.** Він дав приказ, щоби зорганізувати великий страйк робітників і селян разом з червоними козаками і деякими частинами червоно-армейців на внутрішні арсенали України і так добути в свої руки владу. Маршалом військ мав бути Коцюбинський. Але — пише дальше „Більшовик“ — завдяки патріотизмові більшої частини населення України ту бандитську роботу Коцюбинських, Порайків і інших в час зліквідовано. А Коновалець мусів втікати з Женеви, бо закороткі його руки до України“.

(Гл. вступна стаття у цьому числі).

——o——

Д-р КОСТЬ ЛЕВИЦЬКИЙ. 12

Українські політики.

Сильвети наших давніх послів і політичних діячів.

Але Галицький Сойм, скликаний на наради від 10. січня до 17. лютого 1894. р., не був уже спокійний. Посол Юліян Романчук поставив внесок на безпосередні соймові вибори з сільських громад; та цей внесок удостоївся того, що його відіслали до адміністраційної комісії.

Далі прийшло до суперечки д-ра Теофіля Окуневського з митрополитом Сильвестром Сембратовичем щодо католицької місії в краю, а в буджетовій дебаті виступав д-р Михайло Король проти політики уряду, що розбиває солідарність нашої репрезентації; Юліян Романчук критикував „сильну руку“ адміністрації та заявив, що доки система супроти нас не зміниться, доти мусимо займати відпорне становище.

Подразнений цими атаками відповів намісник граф Казимир Бадені, що він ніякої угоди з тими панами не заключував, а робив, що потрібне до признання оправданих, поміркованих та актуальних домагань українського народу, і при цих засадах залишиться з залізною послідовністю — або з заступниками українського народу, або без них !

Це був тяжкий визов супроти нашого представництва. Але ніхто з наших послів не це відразу не відповів, хоч отся полеміка стала початком кінця нової ери.

Український Клюб у віденському парляменті розбився, бо посли Олександер Барвінський та Анатоль Вахнянин тягнули свою політику далі за урядом, а посли Юліян Романчук і Кость Телишевський обстоювали своє становище проти уряду. Ославлені Баденівські вибори до Галицького Сойму, що відбулися дня 25. вересня 1895. р., наслідком величезних зловживань і безправства викликали загальне обурення. Наших передових кандидатів, як Романчука, Олесницького, Короля і Ґурика, повалено виборчими зловживаннями. З уваги на цю самоволю цісарського намісника зорганізовано велику українську депутацію до цісаря (в числі 221 членів) і делеґацію цієї депутації під проводом о. Івана Озаркевича приняв цісар дня 16. грудня 1895. р. Домагання депутації, щоби провірити безправства органів державної влади, розвязати Галицький Сойм і приказати органам влади на будуче леґально поступати при виборах, передав цісар своїй владі до розгляду, але з цього нічого не вийшло.

Тому роззухвалений цим граф Казимир Бадені, що в міжчасі з намісника став президентом міністрів і міністром внутрішніх справ, перевів у місяці березні 1897. р. криваві вибори в Галичині до австрійського парляменту. Щойно в дні 28. листопада 1897. р. соромно впав граф Казимир Бадені, коли довів до того, що до віденського парляменту впроваджено поліцію...

Ось так довго конала нова ера. Юліян Романчук не увійшов уже до Галицького Сойму, але при найближчих виборах у 1900. р. знову вибрало його українське населення послом до австрійського парляменту, де він послував аж до розпаду Австрії.

Романчук виконував обовязки голови політичного Товариства „Народня Рада“, що відбуло Загальні Збори дня 28. грудня 1897. р. і вказало: розвязання парляменту, потягнення до відповідальности орґанів уряду і загальної амнестії для засуджених у виборчих процесах. Ті самі Збори заявилися проти розширення автономії країв, а за автономією народностей і за поділом Галичини на дві частини: українську і польську.

З другого боку став у 1896. р. виходити у Львові „Руслан“, як періодичний орган української угодової партії, за підмогою австрійського міністерства закордонних справ. Сама християнсько-суспільна партія зорганізувалася формально під проводом Олександра Барвінського аж у 1911. р.

Варто ще зазначити, що дня 26. грудня 1899 р. перевів Юліян Романчук поширення української народньої партії на національно-демократичну партію і став її головою. Ініціяторами нової програми, організації і тактики цієї партії були: д-р Евген Левицький, д-р Володимир Охримович, проф. Михайло Грушевський і д-р Іван Франко.

(Д. Д.)

Луговий попис у Львові.

„Великий Луг" уладжував цього року 24. травня Лугове Свято. В неділю 20. вересня ц. р. відбувся луговий попис Львова і підльвівських „Лугів". Розуміється, що цього попису щодо скількости учасників не можна рівняти з Луговим Святом 24. V. ц. р.

В мин. неділю віднялися „Луги" в год. 9. рано в церкві св. Юра, де вислухали тихої Служби Божої, що її відправив Преосв. І. Бучко. Прекрасну проповідь виголосив о. пралат Куницький, вказуючи в ній на оборонців Алькасару в Еспанії, які повинні бути прикладом для луговиків у боротьбі з всякого роду комуною і комунарями.

Опісля на подвірю церкви св. Юра уформувався похід. В склад походу входили три сотні умундурованих луговиків, дві сотні луговичок і сотня старших луговиків. Похід попереджував відділ луговиків віколесників. Похід перейшов вулицями Львова згідно з устійненою програмою. Публика витала окликами, оплесками і квітами здисциплінованi лави луговиків та луговичок.

Пополудні в год. 3. відбулися в Луговому Городі вправи хустинами, вправи мішані, палицями і вкінець дефіляда вправляючих. Перед вправами вручено нагороди переможцям у змаганнях віколесників, які відбулися 13. вересня. По дефіляді „Луги" зі сіл відійшли з площі додому і в год. 5. почався попис львівських відділів луговиків та луговичок. Ішли вправи малих луговичок на латі і кіялі, вправи луговиків на коні і поручі, вправи луговичок кулями, вправи луговичок світлами і світляна вежа. І масові вправи і вправи львівських відділів випали зовсім задовільно. Вже було зовсім темно, коли по скінчених вправах публика і вправляючі стали розходитись домів.

Видців було коло 2000.

„Ревні боввани".

РО) Нераз писалося вже про цю небувалу паніку, яка счинилася у рядах комуністів перед і по московським процесі. Підчас цієї паніки відкривали по всіх-усюдах троцькістів і зіновіївців. Тепер, комуністи, які займають провідні становища в партіях денунціюють безпідставно на право і ліво щоб лиш не стрінутися з закидом „недостачі чуйности". „Правда" з 17. ц. м. називає усіх розстріляних чисткою і невтаємничених у „великі плани" Ц. К. партії *„ревними боввами"*.

Відновлюймо нашу гарну традицію!

Обжинковий фестин у Гумниськах пов. Теребовля.

Одним з дуже гарних виявів нашої народньої культури, це обжинкові звичаї, які ще по деяких наших селах затрималися. В неділю, 13. ц. м. члени читальні „Просвіти" в Гумниськах пов. Теребовля, на спілку з місцевим тов. „Луг" під проводом студ. теоль. Осипа Гаврилюка уладили на громадському майдані фестин, що в його програму вставлено між іншим похід женців з поля по закінченому жниві, з вінком пшениці до господаря дому. Ось входять на майдан женці й косарі, співаючи обжинкові пісні, всі в народній ноші. Посередині ведуть дівчину, що несе на голові пшеничний вінок, щоб віддати його господареві дому, як знак закінчення жнив. Всі женці й косарі йдуть із поперевязуваними пшеницею косами й серпами, а все це разом взяте — та рідна наша пшениця, ті рідні женці, в наших рідних строях в супроводі прегарної обжинкової пісні: „Наш вінок не з полови, з ярої пшениці" — викликують мрійливу згадку про наше колишнє минуле. Аж жаль подумати, що такі гарні звичаї, цей живий свідок культури нашого села так цей і тепер майже ніде не практикується. Під враженням тієї незабутньої сценки з фестину в Гумниськах хочеться закликати до всіх, щоби такі звичаї чи то обжинкові, чи весільні, косарські чи ще інші, дбайливо зберігали в практиці, а де їх вже нема, там треба би бодай в мініятурі відновлювати і тим треба би бодай у мініятурі відновлювати те, що гарне і рідне, чого ніхто другий не має, а що вже поволі виходить з уживання і йде в забуття.

Продовженням цієї обжинкової сцени була стріча козаків з нашими женцями. Їхня розмова про давню козацьку славу, а закінчення сцени, це напад татарів на наше село і козацька перемога.

Другу частину програми виповнили спільні вправи при звуках орхестри луговиків з Гумниськ, Семенова, Застіноча і Слобідки. З повним признанням треба висловитися, що вправи ті випали прегарно. Вправляло около 120 членів в одностроях, карности, симпатичному укладі з повним життям і почуттям ритму і темпа. До вправ пригравала дута орхестра з Теребовлі під проводом д-ра І. Козака.

Треба сказати, що Гумниська дещо приспішеним темпом ростуть у гору. В усіх товариствах села слідна праця місцевого пароха о. Семена Гаврилюка, що під його проводом повстав в останніх літах і вже викінчується гарний читальняний дім, в якому концентрується життя усіх місцевих товариств. Мішаний хор, що істнує вже впродовж 9 літ, веде дальше свою культурну працю під вмілим проводом і старанною дбайливістю місцевого студента теології Осипа Гаврилюка. Бажаним булоб, щоб культурна діяльність в селі росла з року на рік, та щоб деякі імпрези виходили з такою підготовою і такими моральними успіхами, як цьогорічний осінний обжинковий фестин.

І. Г.

—o—

Розвязання сойму і сенату?

Деякі варшавські часописи подали вістку, що сойм і сенат після ухвалення буджету розвяжуть.

Львівський oнаціоно-ендецький „Дзенік Польскі" пише, що в колах, зближених до уряду, ця вістка „не має найменшого потвердження".

ГЮІ ДЕ МОПАСАН. 3

Справа з латиною.

Докінчення.

Отже змовились ми, що дядько Пікдан та я поїдемо у фіякрі до перевозу „Коровячий хвіст", зустрінемось на тому місці з Анжелою і там я посаджу їх у свій човен, бо я в ті часи залюбився був до човна. Тоді відвезу їх на „Острів у квітах", де ми й пообідаєм, усі троє. Сам я до них припросився: хотів натішитись із свого тріюмфу, а старий, погодившись з моїми міркуваннями, тимсамим доказав що справді стратив голову, так рискуючи своїм становищем.

Коли ми прибули до перевозу, де мій човен ще зранку стояв зачалений, я побачив у траві, чи радше понад високою травою при крутому березі величезну червону парасолю, наче химерну, гігантську маківку. Під парасолею чекала нас наша пресувальниця в недільному строї. Я здивувався. Вона справді була гарненька, хоч блідава, принадна, хоч у манерах її дещо вбачалося передмістя.

Дядько Пікдан зняв перед нею шапку, вклонився. Вона подала йому руку. Подивились одно на одного, слова не промовили. Посідали потім у мій човен, і я взявся весел.

Сиділи обоє поруч на задній лавочці.

Старий перший розпочав мову:

— Гарна година сьогодні для прогулянки на човні.

— О, певне! — відказала вона стихо.

Попустила руку за водою, доторкуючися кінцями до води пальцями, що залишали по собі узенький прозорий, мов би шкляне лезо, прослідок. Повстало з того тихе хлюпотіння, вода побіля човна злегенька збурювалась гарненькою хвилькою.

Коли прибули ми до ресторану, вона стала домовніша, вибрала обід: смажену рибу, курче, салату. Потім повела нас по острові, а знала його чудово.

Стала тоді весела, пустотлива, навіть насмішкувата.

Аж до десеру не заводили мови про кохання. Я поставив шампанського, і дядько Пікдан був добре під чаркою. Вона, й сама вже веселенька, озвалась до нього:

— Пане Пікне!*)

А він раптом:

— Вас, панно, пан Равль повідомив про мої до вас почуття?

Вона споважніла мов який суддя.

— Так, добродію

— Чи й ви так само до мене прихильні?

— На такі питання не відповідають ніколи.

Він хвилювався, аж задихався.

— Але чи — промовив — настане коли такий час, коли я зможу вам сподобатись?

Вона усміхнулась.

— Телепню. Та ви-ж дуже милий!

— Чи ви, панночко, гадаєте, що за який час ми змоглиб...

Вона завагалась на хвилину, а тоді промовила тремтючим голосом...

— Це ви до того кажете, щоб зо мною побратись? Бо інакше ніколи, так і знайте!

— Так, моя панно!

— Ну, згода, пане Пікне!

Так ці дві нерозсудні голови подали собі слово, і все через якогось там хлопчину. Але я не думав, що воно навсправжки, а вони тимбільше. На неї найшла непевність.

— Знаєте, не маю я нічого, навіть чотирьох су.

Він пробелькотав, бо пяний був, як Силен.

— А я я маю заощаджених пять тисяч франків.

Вона скрикнула радісно:

— Як так, то ми моглиб щось улаштувати!

Він занепокоївся:

— Влаштувати? Що?

— А хіба я знаю? Там побачимо. З пятьма тисячами франків люди багато дечого роблять. Виж не захочете, щоб я пішла жити у ваш пансіон, правда?

Він аж віяк так далеко не сягав, мурмотів тільки, зніяковівши остаточно:

— Влаштувати? Що? Це не з руки. Я тільки латину й знаю.

Вона й собі задумалась, перебираючи в памяті всі професії, яких для нього прагнула.

— Не моглиб ви бути за лікаря?

— Ні, не маю на те дипльому!

— А за фармацевта?

— Тим менше.

Вона радісно скрикнула — найшла таки!

— Тоді ми купимо крамницю з бакалією! О! Яке щастя! Крамницю з бакалією! Невеличка, звичайно, з пятьма тисячами франків далеко не заїдеш.

Він обурився:

*) Пікне — гостроносий.

Після погрому у Настасові.

Про погром у Настасові, тернопільського повіту, та про убивство бл. п. Михайла Лапчака сина Івана, якого доконали місцеві комунарі в неділю 30. серпня ц. р. читачі „Діла" поінформовані в обширної статті посла д-ра Ст. Барана, що на місці зібрав усі дані від очевидців тих сумних подій. Реляції д-ра Ст. Барана були наскрізь обєктивні у противенстві до допису в „Громадському Голосі", де факти насвітлено тенденційно і представлено їх невірно. Цікаве та характеристичне й те, що про властивого морального, а може й фактичного спричинника погрому й убивства та організатора настасівських комунарів-опришків — Івана Бичека, — допис „Гром. Голосу" навіть не згадує. Сталося це мабуть тому, що Іван Бичек був членом соціялістично-радикальної партії та бував нераз і на партійних зборах. Тернопільським радикальним лідерам здається, сьогодні стидно за таку компанію, хоч мабуть не стидаються того, що членом їх партії є відомий руїнник і старостинський попихач з недалекого Острова солтис Антків. Слід згадати й те, що згаданого Бичека взяла в оборону польська брукова преса („Век Нови") на основі поліційних реляцій, бо Бичек удержував завжди якнайліпші взаємини з місцевою поліцією та старався піддобритися полякам.

Зате „Гром. Голос" накинувся цілком неслушно на місцевого парубка Федька Процишина, що промовляв на похороні, вказуючи недвозначно на нього як на виновника сумних подій. Можливо, що Процишин давніше належав до місцевих комунарів, як неодин з місцевих молодих хлопців, втягнених там Іваном Бичеком, але сам покинув їх ряди і сьогодні поборює комуну як і тих, які усюди приготовляють ґрунт для комуни.

Поліція перевела багато арештувань серед місцевих молодих комунарів і вони всі сидять у слідчій вязниці при окружному суді в Тернополі. Слідство ще не покінчене і від часу до часу йдуть нові арештування. З огляду на значну скількість арештованих і пошкодованих слідство потреває довший час і розправи можна сподіватися мабуть аж десь у грудні ц. р.

Комунарі в Настасові після арештів притихли, але все ще перед ними треба бути обережним та ніяким чином не допускати їх до наших товариств і установ і пильно стежити за їхньою поведінкою. Покищо перервалися відвідини якогось молодого жидка й жидівочки (комуністів) з Тернополя, які давніше майже що тижня приїздили до Настасова, відбували наради з місцевими комунарями та ширили між ними комуністичну бібулу.

Тяжко ранені в часі погрому поволі приходять до здоровля і їх життю не грозить вже більше ніяка небезпека.

—о—

Потяг=вистава в краю.

В часі боротьби з господарською кризою заслугує на увагу діяльність Т-ва підтримки краєвого виробництва, що від 1932. р. організує постійні тури потягу-вистави, який доходить до найдальших закутин краю. Приїзд такого потягу до неодного містечка стає сензацією для його мешканців, що живуть далеко від світа. Навязати контакт з їхніми культурними і матеріяльними потребами й дати їм змогу користати з виробів солідного промислу є завданням потягу-вистави. Хто відвідав його 32 виставові ваґони, що репрезентують в експонатах, ґрафіконах і дидактичних таблицях виробництво краєвого промислу, опертого на власних сирівцях, той стає приятелем цієї імпрези.

Влаштування потягу-вистави має дальше на меті показати південно-східні сторони краю з центрами промислу і торговлі та спопуляризувати багацтво й доробок хліборобського населення. Вироби народнього, вокрема килимарського промислу мають устійнений попит у центрі краю. Розвиток льняної та вовняної продукції дає змогу зарібкувати місцевому населенню. Тому важне всяке зближення в господарській ділянці і виміна краєвих богацтв у внутрішній торговлі серед місцевого населення.

Друга тура потягу-вистави переходить цього року околиці гуцульського Підгіря та Поділля і кінчиться у Львові. Пригадуємо, що дальші його постої такі: **24. ц. м. Галич, 25. Надвірна, 26—28. Коломия, 29—30 Снятин, 1. жовтня Городенка, 2. Заліщики, 3. Бучач, 4. Чортків, 5. Копичинці, 6. Гусятин, 7. Збараж, 8—10 Тернопіль, 11. Зборів, 12—13 Золочів і 14—19. Львів.**

Дешевість білетів вступу: від 10 сот. для збірних відвідувачів, 25 сот. пільгові і 54 сот. нормальні позволяють усім звідати цю важну господарську імпрезу.

Переговори з баскійськими націоналістами.

Червоний еспанський уряд задумує орґанізувати федераційну республику. Спільним орґаном цих республик мала би бути т. зв. „народня рада", зложена з представників професоюзів, анархістичних і републиканських партій. Оцим планам протиставив ґен. Моля створення автономної баскійської провінції. Він веде тепер переговори в тій справі з баскійськими націоналістами. Проєкт прийняли баскійці дуже прихильно. В найближчих днях має приїхати до Бурґос делеґація басків, яка підпише там відповідний договір з ґен. Франком.

В КАТАЛЬОНІЇ ВОРОХОБНЯ.

З Барсельони повідомляють, що ворохобня проти хенералідаду захопила цілу Катальонію. Президент Компаніс — як кажуть — має намір утікати з Барсельони. Комуністична посолка Ібарурі (Пасіонарія) приїхала до Барсельони зі закордону. Була вона тільки у Франції, бо до Англії відмовили їй вїздової візи.

ВІСТИ З ФРОНТУ.

СЕВІЛЛЯ, 23. 9. ПАТ. На всіх відтинках, які опанували повстанці — спокійно. На фронті Ґвадаляхара національні війська добули цілий інжинірський табор і харчеву базу. В пристанях Хіхон, Сантандер і Більбао закордонні кораблі забирають утікачів. Війська ґен. Моля відновили наступ на Більбао. Відділи, що наступають від Тольози сподіються, що стрінуть сильний опір в Ейбарі, де є фабрика зброї. Одначе ґен. Моля має дуже сильну артилерію і думає, що опір не триватиме довго. В Мадриді розстріляли підполковника, якого підозрівали у шпиґунстві.

ЧЕРВОНІ МІЛІЦІОНЕРИ ГУЛЯЮТЬ ПО КАВАРНЯХ І РЕСТОРАНАХ.

МАДРИД, 23. 9. ПАТ. Комунікати червоних повідомляють, що на всіх фронтах спокійно. Стежам червоних удалося відібрати кілька сіл. Червоний уряд проголосив наказ, щоби члени „людової міліції" ішли на фронт і не величалися зі зброєю по каварнях і ресторанах.

— Ні, не можу я крамарювати... Мене... мене... мене занадто знають... Я розуміюсь тільки... тільки... тільки... на латині... я...

Та вона втисла йому до рота повну оклянку з шампанським. Він випив і затих.

Ми знову сіли в човен. Ніч була темна, дуже темна. Проте я добре дивився, як вони обнімались та поцілувались кілька разів.

Виникла з того страшлива катастрофа.

Дізналися про наше свавільство, вигнали за те дядька Пікдана. А батько мій, теж обурившись, відіслав мене кінчати фільософію до пансіону Рібоде.

Я допхався до матури за шість тижнів після того. Тоді поїхав до Парижа вивчати право; вернувся до рідного міста аж за два роки.

На розі вулиці Серпан впала мені в око крамниця. Читаю: „Кольоніяльні продукти Пікдан". А знизу, щоб було кожному зрозуміло, „бакалія".

Я гукнув:

— Квантум мутатус аб ільо!...

Він підвів голову, забув про купця, кинувся до мене, простягаючи руки:

— А, молодий мій друже, це ви, мій друже молодий? Який-же я радий, який я радий!

Повязана жінка, дуже округлих форм, вийшла скваппо зпоза прилавку і впала мені на груди. Я ледве візнав її, така вона стала гладка.

— Як вам ведеться? — спитався.

Пікдан, взявшися знову до ваги:

— О, дуже добре, дуже добре! Я заробив три тисячі франків, чистих, цього року!

— А латина, пане Пікдане?

— Е, Боже мій, латина! Латина, латина, бачите, — з неї й на харч не вистачає!

Перекл. *М. Рильський.*

ПРЕЗИДЕНТ АЗАНЯ ХОЧЕ ПІДДАТИСЯ.

РАВЕР, ПАТ. По здобуттю Талавери національні війська пішли вже 55 км. у напрямі Мадриду. Кружляють поголоски, що през. Азаня хилюється до здачі, але противиться Кабальеро, який каже, що має ще доволі сил до ведення дальших боїв.

Ґарнізон міста Леріда в Катальонії перейшов за сторону повстанців. Останні бої велися 8 км. **від Толеда.** В Астурії червоні відступають у ... ладі.

СОВІТСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ ДЛЯ ЕСПАНІЇ.

(РО). Московська преса з 20. ц. м. містить телеграму з Одеси, що відти виїхав перший совітський корабель „Нева", який везе харчі для жінок і дітей Еспанії. (Свої можуть гинути з голоду!). Харчі важать приблизно 2.000 тон і містять 500 тон масла, 300 тон цукру, 225 тон цукорняних виробів, какао, молока, консерв і т. д. Це все за гроші совітських робітниць.

Свята в краю.

ДЕНЬ ОБЖИНКІВ „СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРЯ" В КАМІНЦІ СТРУМ.

Багато перешкод і труднощів довелося побороти місцевій філії „Сільського Господаря", заки вдалося зорганізувати і дістати дозвіл на „День Обжинків" камінецької округи. Крім філії „С. Г." організацією свята займалася ще місцева кооператива „Буг" та Районова Молочарня. Варто піднести і працю голови камінецької філії „С. Г." дир. Пекарського Романа, що займався всім з молодечою енергією. В свято зорганізував і підготовив імпрезу інж. Сосн... Мих.

Свято відбулося в неділю 20. вересня. Започаткував його о. д-р Іґн. Цегельський торжественною Службою Божою (в год. 10-ій ... ці), на якій старенький о. шамб. Мих. Цегельський виголосив високопатріотичну проповідь. По богослуженні уформувався на церковній площі під проводом енергійного і з посвятою відданого справі д-ра П. Мінка величавий похід, у якому взяла участь поверх чотиротисячна зорганізована маса народу з Камінки і ... околичних сіл. Похід попереджувала духова оркестра з Купча; на його чолі йшли: делеґат У.П.Р. пос. Кузьмович В., делеґат централі „С. Г." інж. Голод та голова місцевої філії „С. Г." дир. Пекарський Р. За ними чвірками поступали відпоручники всіх повітових установ, Союз Українок у комплеті, члени економічних камінецьких установ і відтак довгою пестрою лентою ряди селян з орієнтаційними таблицями. Мило вражали лугові однострої Батятич, дівчата з серпами і косарі в білих одягах з Сільця Бенькова та бадьора постава молоді з Тишиці ... прегарно золотими буквами вигаптованим на синьому шовку транспарентом. Підчас походу крім музики, співали сільські хори Батятич, Володенця, Полоничної і Тишиці. Похід перейшов у сторону міської площі за рікою Бугом у найкращому порядку, а розтягнувся у двокільометрову ленту!

На майдані над рікою уставлено трибуну прикрашену нац. прапорами, килимами і портретом батька української кооперації Івана Левицького. На цій трибуні уставились делеґати з Львова з о. крил. Ю. Дзеровичем і голова філії „С. Г." в Камінці. Перед ними переде філював увесь похід у такому порядку: Камінка Стр., Батятичі, Добротвір, Полонична, Колоденець, Желехів Великий, Сілець Беньків, Братковичі, Соколя, Стрептів, Тадані, Дальнич, Дернів і Тишиця.

Свято відкрив короткою промовою дир. Пекарський, відтак злучені сільські хори відспівали під дир. п. Мартинюка Мих. кооперативний гимн. Посол Кузьмович в імени централі „С. Г." побажав усім пожитку зі зборів і плодів землі. Інж. Голод у ядерній промові підкреслив значіння організації для нашого селянства і всього народу. По промовах женці-дівчата з Сільця Бенькова відспівали обжинкові пісні та склали вінець колосся представникові „С. Г." При цім гарний привіт склала Н. Воробець. Від молоді Стрептова такий самий вінець ... Мел. Зубик.

В другій частині свята відбулися двогодинні пописи сільської молоді. Незвичайно вибалк...

ся сільські хори і технікою співу і здисципліну ванням, жаль тільки, що поза кооперативним гимном не виконали більше збірних точок. Хорові продукції були переплітані пописами луговиків і луговичок з Батятич, вправами сокілок серпами (Сілець Беньк.) і китайками (Желехів Вел. і Тадані).

Усе свято пройшло величаво й поважно серед піднесеного настрою. Порядок був зразковий.

Серед яких умовин іде культурно-освітня праця?

Громадяни Вільок Мазовецьких пов. Рава Руська належали перед війною до найменш освідомлених, тому, що панувала в них кацапщина. Щойно по війні мешканці села змінилися до непізнання, завдяки енергійній праці свідоміших одиниць в основаному Кружку Рідної Школи та кооперативі. В останніх літах майже усі мешканці села почувають себе вже українцями, більше або менше освідомленими. Зокрема молодь села ак рветься до праці над собою, бо свідома того, що лише свідоме і добре виховане громадянство дасть собі раду в житті і в слушний час зможе послужити свому народові. При кожній нагоді молодь займається збіркою пожертв потрібних на докінчення будови величавого власного „Народнього Дому" і безплатно працює при його будові.

Праця молоді є солею в очах постерунку державної поліції в Гійчу і він для стерроризування молоді переводить поміж нею часті ревізії, особливо поміж тими громадянами, що найбільше посвячують часу цій праці. Що поліція терроризує молодь, на доказ хай послужать отсі дані: Дня 19. червня ц. р. постерункові поліції з Гійча перевели ревізію й арештували Ярослава Вовьняка, його брата Андрія, Гринька Іванусу, Дмитра Бабія, підозріваючи їх без жадних на це доказів в битті шиб у місцевої жидівки Рухлі Курцер. Передержавши їх на постерунку, відставили усіх до судових арештів в Раві Руській. Підчас довгого судового слідства, яке тревало повних два місяці і то в часі жнив, яке ведено не лише в напрямі биття шиб, але посуджено їх у приналежності до ОУН, показалося, що підозріння поліції є нічим неоправдані, бо усіх арештованих по переслухані свідків дня 18. серпня ц. р. звільнено на волю.

Тим поліція не задоволилася. При кінці серпня ц. р. знова арештовано секретаря Кружка Рідної Школи, Омеляна Зінькова під замітом писання якихось відозв до ярославського повіту та контакту із штрайком у тому повіті і відставила його також до судових арештів в Раві Руській, а у режисера аматорського гуртка Кружка Р. Ш. Яцка Видри перевела в тому часі два рази ревізію, шукаючи за нелегальною літературою. Віримо, що судове слідство покінчиться так як і попередше справедливістю в суді і Омелян Зіньків небаром вийде також на волю. Всетаки прикро, що поліція з Гійча, яка повинна бути вдоволена з того, що молодь замісць допускатися якихось рабункових нападів та ріжних псот, як це ділося давно, тепер працює легально в установах законом дозволених над моральним піднесенням свого села, — ставиться чомусь до тої молоді неприхильно і забірає їй дорогий час, засилаючи її до тюрми, хіба лише по те, щоби її психічно зломити.

Інтересовані чинники в цій справі повинні провірити дійсний стан у Вільках Мазовецьких, бо таке поведення постерункових не причиниться ніколи до здорових відносин, навпаки приносить лише велику шкоду, тим більше, що терором ніколи не відбереться охоту працювати над собою і своїм народом. — *С. В.*

До Впов. Передплатників

Складанки П. К. О.

розсилаємо з нинішнім числом, якими просимо надсилати передплату на жовтень 1936 р.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

В справі еміграції до Франції.

В останніх часах стали по цілому краю ширитися невірні вісти про еміграцію до Франції. У висліді починають приїздити до Львова цілі партії наших селян, свято переконаних, що тепер дуже легко можна дістатися до Франції. Бувають випадки, що деякі йдуть десятки кільометрів пішки на те тільки, щоби ще того самого дня вертатись до дому з тим, з чим прийшли.

На запити, звідки довідалися про якісь еміграційні можливости до Франції, одні покликуються на часописи, інші знову на сусідів, що були в місті й таке чули. Які розміри прийняло баламутство, показує такий факт.

До Яворівщини прийшла вістка, що на терені ярославського повіту відбувається рекрутація рільних робітників на виїзд до Франції. Заінтриговані тією вісткою яворівці висилають чоловіка до Ярослава, щоби розвідався на місці про все докладно. Висланець вертає і потверджує цю вістку, з тим, що треба їхати до Львова. І справді за кілька днів приїхали до Львова чотири фіри з кандидатами на виїзд. Розуміється, тієї самої днини вернулись з нічим, непотрібно видаючи останній, може й позичений гріш на підводи.

Причини тієї „гарячки" треба шукати з одного боку в хибній інтерпретації селянами всяких нових подій у політичному житті, з другого боку в несовісній агітації ошуканців. Наш селянин знав, що досі виїзди до Франції впродовж кількох років були утруднені, аж раптом читає в часописах про покращання взаємин між Францією та Польщею й еміграційна комбінація готова. Ошуканці це використовують, а що по селах не гаразди і неодин рад би виїхати, баламутство зачинає своє робити. Звідси поголоски про рекрутації, про сезонові виїзди до Франції і т. д.

Ствердити мусимо, **що у справах еміграції до Франції не зайшла ніяка зміна.** Еміграція дальше обмежена і можуть виїздити лише ті, **що одержали із Франції запотребування або контракт праці.** Вістки про рекрутацію чи виїзди на сезонові роботи неправдиві.

На ще одно треба звернути увагу.

На днях появився розпорядок польського уряду, що не буде признавати сезонових контрактів праці, важних до дня 1. грудня ц. р. і на їх основі ніхто не одержить посвідки на еміграційний пашпорт. Цей розпорядок появився у пресі і знову вийшло непорозуміння. Кожний підхопив слово „сезоновий" і набрав переконання, що треба спішитися, бо тільки до 1. грудня ц. р. можна їхати **на сезонові роботи до Франції!**

В дійсності цей розпорядок появився на те, щоби боронити інтересів тих еміґрантів, які тепер під осінь дістають контракти праці з шабльоновим речинцем одного року важности. Хто виїхав на весну, цей мав ґарантований рік праці, а хто має тепер їхати, то може його стрінути така доля, що дня 1. грудня ц. р. буде мусів вертатись назад до краю.

З огляду на те всі ті, що дістають тепер контракти праці з речинцем важности до 1. грудня ц. р., повинні їх відсилати назад роботодавцям і просити їх продовжити ті контракти на час 12 місяців.

Ще на одно слід звернути увагу. При стараннях, щоби дістати контракт праці із Франції, наші селяни дуже часто падуть жертвою визиску, якого спричинниками є ріжні посередники. За виєднання контракту вимагають великі гроші ріжні бюра у Франції, що велять собі платити по 400 до 600 зол. від одного документу, а також упраправляють цей процедер ріжні ошуканці тут у краю. Селянин платить, але бувають випадки, що контракту не дістає, або коли дістане, то по приїзді до Франції довгі місяці мусить відрабляти кошти контракту тому господареві, що його спровадив.

Перед тим повинні наші селяни бути обережні й не давати себе визискувати. Одинока рада все порадитися, не вірити неправдивим поголоскам і злим дорадникам і з повним довірям відноситися до Товариства Опіки над Українськими Еміґрантами (Львів, вул. Вишневецьких ч. 4, II. пов.), яке має право заінтересованих в еміграції інформувати й давати поради.

——o——

СМЕРТЬ ДІЗЕНГОФА

В Тель Авіві помер основник і бурмістр цього міста Меір Дізенгоф

——o——

НОВИНКИ.

— **Уже появився** календарик для молоді „На Сліді". Дбайливо виданий, багатий змістом, у гарній оправі, необхідний кожному учневі. Ціна 40 сот., з почтовою пересилкою 50 сот. Замовлення слати на адресу: „Вогні", Львів, Чарнецького 26. 2765 1—5

— **Книжки,** які бажали би Ви прочитати, можете позичати на догідних умовах у випозичальні книжок „ІЗМАРАГД" при вул. Косцюшка ч. 5, яка має книжки українські, польські, німецькі, російські, французькі та англійські. **Всі шкільні лектури завсіди на складі.** Випозичальня відкрита щодня, крім неділь, від год. 9-ої рано до 7-ої вечором. 1577 10-10

— **Машини до писання і до шиття всяких систем і прибори до них, по найдешевших цінах,** прецизійна направа машин всяких систем поручає **Юліян Ломага — Львів, ул. Валова 11.** Одинока українська фірма в тій ділянці. Наука писання на машинах. 76-115

— **Новий українець-адвокат у Львові.** На днях переніс свою канцелярію до Львова адвокат, письменник, б. організатор Яворівщини, д-р Роман Сеґела. Канцелярія міститься при вул. Хорущини 17, телефон 205-07. 2762

— **З Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові.** Дня 24. ц. м. в год. 17 відбудеться у Бібліотеці НТШ засідання „Комісії старої історії України" із звітом доц. д-ра Я. Пастернака з його археольогічних дослідів літом ц. р. у Крилосі, Белзі та Коломийщині.

— **Академічні Вечорі в Станиславові.** В неділю 27. ц. м. в год. 18. відбудеться у Станиславові в салі „Народньої Торговлі" виклад д-ра Романа Зубика п. н. „Княжий Львів" (зі світлинами).

— **Світ праці в кодексі зобовязань.** Відчит на таку тему виголосить мґр Генрик Фіш на зібранні наукового відділу Союзу книговодів у Польщі, що відбудеться 24. ц. м. в салі при вул. Булярда (будинок Промислово-Торговельної палати). Вступ для гостей вільний.

— **Фільософічний зїзд** відбудеться в днях 24.—26. ц. м. в авлі краківського університету під проводом проф. В. Рубчинського та секретаря д-ра Гайцмана. До участи у зїзді зголосилося поверх 300 осіб з Польщі і заграниці.

— **Ліцеї тільки у звязку з ґімназіями.** Міністерство освіти вияснило на запити у справі організації ліцеїв, що передбачується творення загальноосвітних ліцеїв тільки в місцевостях, де були повні ґімназії давнього типу. Такі ліцеї можуть повставати тільки у звязку з новими чотиролітніми ґімназіями. Де нема ґімназійної передбудови, ліцеїв творити не можна.

— **Краєва хроніка.** В Улашківцях пов. Чортків підчас бійки на дожинках, які влаштував фільварок, Владислав Шидловський пробив ножем у бік постерункового Ґвіздалу. — До колектури державної льотерії Н. Кравтера в Бучачі вломилися в ночі злодії й забрали більшу готівку та цілий запас тютюну й інших товарів. — У Швайківцях пов. Чортків присипала земля на смерть Петра Іваниша, що працював у двірському каміньоломі. — З мешкання мотовязника Мошка Фаермана в Бучачі вкрали злодії 1.200 зол., призначених на купно дому. — В Іспасі пов. Коломия добулись до мешкання Анни Держук два озброєні бандити і погрожуючи їй смертю, зажадали грошей. Коли селянка їм відмовила, порізали її тяжко ножем і забрали кілька штук білля та два золоті. Жертву нападу відвезли до шпиталю. — В Кутах пов. Косів арештовано Антона Хшановського, касієра міської управи, під закидом спроневірення 700

зол. на школу громади. — В Тисьмениці пов. Товмач вбито підчас бійки на ринку Миколу Гриневецького. У звязку з вбивством арештовано Петричку й Бабія. — В тартаку Братів Гредлів у Скольому застрайкували лісові робітники, домагаючись підвишки зарібків.

— **Тікають з Палестини.** Крізь граничну стацію Снятин—Залуче переїхав транспорт жидівських реемігрантів з Палестини до Польщі числом 130 осіб. Зачувати, що за ними їдуть дальші реемі́граційні транспорти.

— **Трагічна купіль.** З Варни наспіла вістка, що 20. ц. м. утопився там Ярослав Бохенський, купаючись у морю. Був сином д-ра Степана Бохенського, адвоката в Збаражі і числив 26 літ. Скінчивши правничий відділ львівського університету зі ступнем магістра прав, покійний працював у бюрі подорожей Орбіс і став управителем його відділу спершу в Бидгощі, опісля в Катовицях. Недавно вибрався на відпустку до Варни над Чорне Море і тут постигла його трагічна смерть.

— **В гостях у совітських безбожників.** Як повідомляє совітська преса, група французьких музейних експертів відвідала київські музеї і виставки, м. ін. колишню Лавру і музей в б. Софійськім соборі. В дні 14. ц. м. голова українського ВОКС, Величко видав приняття в честь французьких гостей. Може з французької преси довідаємось, яке враження зробили на них старинні українські церкви, перемінені на музеї.

— **Грабунковий напад на священика.** На дім латинського пароха в Байсцах пов. Пінчів напало 8 замаскованих і озброєних бандитів і побивши кс. Завадзького по голові і плечах, забрали йому з бюрка 500 зол. та годинник. Коли забирали гардеробу зі шафи, кс. З. вискочив крізь вікно і наробив крику. Сполошені злодії лишили гардеробу і втікли з грішми та годинником.

— **Летунська катастрофа.** На полях громади Баїв біля Луцька розбився військовий літак, що попав у повітряний коркотяг. Два летуни погибли на місці.

— **Большевицька гуманітарність.** В ріжних місцевостях совітської України відбувається масова збірка (очевидно під примусом влади!) для дітей і матерей „трудящої" Еспанії. Як повідомляють „Вісті", в однім Дніпропетрівську зібрано досі 45 тисяч рублів. Отже бачуть чуже під лісом, а не хотять виділи голодних дітей і матерей під носом, бо — таки на Україні...

— **Новий титул у Совітському Союзі.** Центральний Виконавчий Комітет комуністичної партії створив поруч дотеперішнього титулу „народній артист республики", новий „народній артист Совітського Союзу", як вищий від попереднього. 6-го ц. м. дістало цей титул вісім російських артистів, двох грузинів, одна артистка казакської республики і двох українських артистів Саксаганський і Марія Литвиненко.

— **Новий рекорд лету.** Совітський летун майор Юмашов знявся на літаку „А 6" з чотирома моторами, узявши з собою 10 тонн вантажу, на висоту 6605 метрів. Щойно в Парижі міжнародня летунська комісія рішить, чи цей рекорд признають.

— **Потонули ісляндські човни.** Із столиці Ісляндії Рейкявіку виїхало минулого тижня на море 5 човнів із 50 рибалками і не вернулися. Імовірно несподіваний буревій затопив їх.

— **Відбудова Киева.** Із ленінградської „Правди" довідуємося, що тепер перебудовують та відновляють Київ, який за останні роки щораз більше занепав і став страшенно брудний. Великі зміни поробили на Подолі; на місце відомої „толкучки" (т. зв. контрактової площі) влаштували кленовий парк. Малі вулички скасовані та перемінені на бульвари. На Володимирському горбку вибудували дім з осідком Центр. Комітету Комуністичної Партії та совіту комісарів. На Подолі вибудували дворець для кораблів і човнів. Правий беріг Дніпра, що притикає до Подолу обведений гранітом; збіччя міста над Дніпром перемінені на твердиню. „Подол" зветься тепер „Петрівкою"; є там усякі промислові фабрики.

— **Цікаві чеські виклади.** Чеська преса приносить цікаву статистику викладів і народнього університету ім. Масарика у Брюні за останній рік. Найбільше слухачів ходило на такі виклади: „Нова Росія в її літературі" (940), „Фройд і майбутнє" (821), „Чи прийде нова культура" (806), „Подорожні враження лікаря в Китаю" (780), „У що вірить европейська молодь" (709), далі „Диктатура — за і проти неї", „Расова гигієна та стерилізація". Самі заголовки вказують, що виклади всі зачіпають дуже актуальні питання

— **Льондонська сензація.** Донька відомого кількакратного англійського міністра та дипльомата Черчіля вже вдруге стала темою для всієї преси. Рік тому вступила вона до одного кабарету з ревією як танцюристка. Цими днями виїхала вона несподівано до Злучених Держав, щоб узяти шлюб з американським актором Вік Олівієром, з яким познайомилася минулого року в Льондоні. Скандал вийшов з того, що вона не повідомила про це своїх батьків, тільки виїзджаючи залишила лист до своєї мами. Сара (таке імя прибирають в Англії теж християнки) Черчіль знала, що її батьки не годяться на це подружжя, тому, що Олівіер має 38 літ, а вона всього 21. Молода артистка виїхала майже без грошей, дізнавши телеграму з Ню Йорку. Кажуть, що родина вислала за нею її брата, щоб пробував її переконати, що це подружжя для неї невідповідне.

— **Успішні вакації.** Французькі залізниці видали за місяць серпень 325.000 полекшевих білетів для осіб, що виїхали на відпочинок. Міністер спорту та відпочинку (бо й такого має Франція) хоче знижкові білети поширити ще на робітників чужинців і давати їх в зимі для аматорів спорту. У звязку з тим залізниці хотять продавати теж небувало дешеві спортові костюми.

— **Украв міліон** французький поштовий урядовець Анрі Мішон, попросту з цілим мішком. Було це кілька місяців тому. Поліція не найшла спочатку ніяких доказів його вини, хоч і підозрівала його. Він станув перед судом і його звільнили. Та ось кілька днів тому його арештували, бо він нехотячи вбив одного чоловіка. Коли шукали за зброєю, найшли в його портфелі посвідку на 500.000 фр., яку він зложив в одному бельгійському банку. Крім цього його наречена віддала поліції 20.000 фр., які він передав їй у день арештування. Найдивніше в тій історії те, що згідно із законом не можна потягати до відповідальности того за ту саму провину, за яку його суд раз звільнив. Суд буде імовірно судити Мішона за те, що він був співучасником крадежі і сховав гроші.

— **Ріжні вістки.** У Відні в санаторії помер колишній президент Греції Заїміс у 81 р. життя. — Відомий американський боксер Макс Бер заявив, що візьме активну участь у президентській кампанії в користь Рузвельта. Головою міжнародніх письменських союзів „Пен Клюбу" став на місце Уелса — франц. письменник Жіль Ромен. — У Дітройті помер російський композитор і дириґент Осип Гаврилович, що жив в Америці від 1914 р. і заснував у Дітройті симфонічну орхестру; був теж дириґентом у Філядельфії; жонатий із донькою Марка Твейна, співачкою. — Союз бельгійських робітничих синдикатів майже одноголосно висловився проти єдиного фронту з комуністами. — У франц. містечку Манлсор поставили памятник Перові Понісон-Терайль, авторові дуже популярних „Мандрівок Рокамболя"; Терайль колись дуже плодовитий письменник, багато заробляв, славився своєю елеґантністю і страшними помилками, які траплялись у його повістях, писаних поквапно. — У Кельні арештували австрійця Keніґа, що був спеціялістом фальшування почтових марок. — У Празі вмер відомий югославянський політик Прибалевич.

—o—

З театру.

Великий Театр: „Коріолян",

трагедія на 5 дій Шекспіра.

Чи саме „Коріоляна", а не іншу Шекспірову песу вибрали на репрезентаційну виставу нового театрального сезону з огляду на деяку її актуальність? Коли песа починається від масової демонстрації римського простолюддя, що домагається хліба з державного шпіхліра, на мить пригадуємо собі сучасні масові виступи звязані із безробіттям і страйками. Та виступ Коріоляна — ворога хапкої та химерної маси, вже мало чим нагадує сучасні повоєнні обставини. Історія цього римського героя з V-го віку перед Хр. була така своєрідна, що Шекспір беручи матеріял із життеписів Плютарха небагато потребував у ньому зміняти, коли хотів зобразити долю вояка всіх чеснот, що через надмірні гордощі запропащує свою карієру, особисте щастя, навіть придбану військову славу.

Питання, що так цікавлять сучасників про демократію та диктатуру, відходять у Шекспіровій песі на другий плян перед особистою трагедією надмірно гордої та себелюбної людини, що не хоче виконати навіть звичайної формальности, коли має сказати до юрби кандидатську промову. При кінці трагедії ворог Коріоляна — Авфідій так характеризує його вдачу:

Спершу він з честю працював для Риму,
Але не вмів він однаково рівно
Почестей ріжних у руках тримати.
Чи це пиха, що часто пориває
Людей за межі щасної їх долі,
Чи неспромога свій здоровий розум
Як слід прикласти до нових обставин,
Коли над ними панував він, — може
Природа не дозволяла бутим тим, чим [illegible]
Ані зложити свій шолом залізний
На мягке крісло, начеб шепотіла,
Що підчас миру можна панувати
Так само строго, як і в час воєнний.

Коріолян утративши симпатії серед [illegible] прогнаний з Риму, переходить до своїх [illegible] ніх ворогів і як їх полководець веде війну [illegible] ти своєї батьківщини. Хоч видається, що [illegible] виполов із себе всі давні патріотичні почування, в останній хвилині заломлюється від благання своєї мами та жінки, щоб згинути з рук Авфідія.

Песу режисерував великий майстер свого [illegible] ла Л. Шілер, але цим разом забракло йому [illegible] гону, щоб обновити її новим підходом. Масові сцени тільки у двох місцях на мить захопили авдиторію; зрештою вони пригадували інші подібні вистави, де крик, гамір і метушня заступають клясичну ясність акції. Тими самими [illegible] рами, що ми їх бачили у „Дзядах" і „Небожській", сильним вітром на сцені та музичною увертурою не можна заступити самої дії, [illegible] тягнеться повні 4 години і томить усіх до [illegible]

Страхоцький — дуже інтелігентний артист, що грав заголовну ролю, не мав у своїй [illegible] тої фізичної сили, яка дозволяла би вірити в його чудеса хоробрости. Всі інші артисти — не менше вдатні у своїх ролях почували себе якби в чужому світі — попросту у старій „[illegible]ичній" песі, яку невідомо, як тепер грати. Сольська в ролі матері Коріоляна не могла [illegible] бути в рішальній сцені потрібного враження, щоб зрозуміти розкаяння Коріоляна — вона вже зовсім не володіє голосом і ледви її [illegible] Добрі декорації теж не давали нам нового [illegible] ного враження, яке повинно було йти від [illegible] Добрі декорації теж не давали нам нового [illegible] ділше.

м. [illegible]

Конкурс.

Дописи.

НАРАЇВ к. БЕРЕЖАН

Культурно-освітне життя. Дня 20. вересня ц. р. відбувся в Нараєві к. Бережан ювилей 100-літнього стояння місцевої церкви. Після богослуження, в час якого співав хор читальні „Просвіти" під управою [illegible] теольоґії Гр. Янчинського, відправлено панахиду за основників та добродіїв церкви. Вечором того дня відбувся концерт у власнім читальнянім домі. У вступнім слові місцевий парох о. Микола Вергун висвітлив ролю церкви в житті українського народу, описав [illegible] подрібно історію теперішньої церкви, побудованої в 1836 р. після знищення грізною пожежою в 1817 р. церкви деревляної. Потім слідували точки хорові та деклямації. Хор під проводом згаданого диригента відспівав цілу низку відповідних пісень. Дві точки, а зв. „Боже великий єдиний" та „Засяло сонце золоте" бережанське староство счеркнуло з програми. З деклямацій [illegible] шено „Гимн в честь Царя Христа" та спеціяльно на це свято о. Вергуном написаний вірш „На століття [illegible] лей церкви", який гарно виголосила молоденька деклеманторка Ів. Куцій. Цілий обхід та інші імпрези уладжує невеличкий гурт ідейних людей, згуртованих в читальні „Просвіти". Тому три тижні той самий гурт відіграв з удачею „Верховинців". Один з аматорів, 22-літній [illegible] дець Петро Фадик зійшов несподівано зі світа, побитий тяжко несвідомими побратимами [illegible] Досі [illegible] замісць зужити свої сили на культурну працю, [illegible] ють бешкети. Чи за мало ще винищують нас чужі? Чи Каїни в нашім народі не переведуться?

В. Ц.

РАВЩИНА.

Посвячення церкви в Потеличі. В неділю 30. м. м. відбулося у Потеличі торжествене посвячення новозбудованої церкви Пресв. Тройці. Будову одної з кращих церков в повіті проекту інж. архітекта Ол. Пежанського розпочав церковний комітет іще в 1928 р. Як виказує зведення, кошти будови церкви, крім власного матеріялу виносять квоту 200.000 зол., з того громадяни Потелича зложили 189.500 зол., місцеві установи 500 зол., а решту 60.000 зол. осягнув комітет з продажі церковних грунтів. Нагляд над будовою церкви виконував будівничий Гр. Назаркевич з Ярослава, звідки були також робітники. На свято загостили до Потелича Ексцеленція Йосафат Коциловський і двох крилошан, а саме: о. Іван Качмар і о. В. Гріщулик. Преосвященного Владику привитав на границі місточка відділ кінноти, зложений з потелицької молоді під проводом дир. М. Чіха. З черги у місті витали Владику жиди, а перед церквою при гарно прибраній національними красками брамі, окружений церковними процесіями з поблизьких сіл, майже всі з прегарно вишитими хоругвами в числі 90, привитав від духовенства, парохії, церковних брацтв і культурно-освітних установ місцевий парох о. декан Михайло Дороцький, від комітету будови церкви п. Степан Лелик, а від дітвори з місцевої захоронки маленька Юльця Ко…івна, якої привітом епископ був дуже зворушений. По привитанні Преосвященний привитався з духовенством і з процесією увійшов до прегарно збудованої церкви. Тут Владика при співучасти двох крилошан, 5 деканів, 25 священиків і 2 богословів посвятив престіл, а потім церкву, при чім у приступній формі пояснив народові обряд посвячення. Опісля Владика при співучасти о. крилошанина Качмара і о. декана В. Гучка та двох дияконів відслужив Архієрейську Службу Божу. По святому Евангелію о. Анатоль Козак виголосив проповідь, у якій засував значіння церкви для народу взагалі та передав історію будови церкви у Потеличі. По Службі Божій сам Преосвященний в обширній і приступній науці підчеркнув значіння живого храму в души людини, католицької віри як одинокої сили українського народу, а зокрема пояснив любов Бога і ближніх та любов народу до своєї батьківщини. По науці Преосвященного о. декан Дороцький подякував Владиці та всім присутнім за звеличення свята, а при тім зазначив, що лише тоді буде храм для Бога і храм для народньої душі. Підчас свята співав місцевий хор під управою п. Ма… Тому, що на дворі була чудова погода, у торжественному посвяченні церкви в Потеличі взяло участь понад 10.000 громадян з цілого повіту і свято випало дуже величаво.

ТУРЧАНЩИНА.

Зразкове село. Вовче — це типове гірське село, що тягнеться 6 км. над Дністром, який випливає 2 км. за селом. На перший погляд воно нічим не ріжниться від інших гірських сіл Турчанщини, що тягнуться кільометрами, здебільша в долинах рік, з препоганими дорогами (все довкруги повно каміння), однокімнатними хатами-курними і з бідним населенням, яке винищують постійно пошесні недуги (напр. тиф). Тому в Турці побудовано біля загального шпиталю спеціяльний павільон для недужих на тиф і він заповнюється головно з весною, коли не стає вже ні палонит (хліба) ні „булі“ (бульби), щоб підкріпити організм виснажений постійним недоїданням. Земля тут вродить дрібний вівсик, жито і „булі“ лише тоді, як селянин щороку добре вгноїть або … та ще додасть томасини. Але на закупно штучних погноїв не стати бідних селян тепер, коли заробітки по лісах дуже зменшились, а зате зросли непомірно податки з ріжними додатками, головно з повстанням збірних громад. Для ілюстрації вистане згадати, що на вдержання збірних громад наложено на селян у Турчанщині тепер майже у висоті 70 проц. державних податків, не вчисляючи сюди додатків до державних податків. Тому уряд мусить негайно скасувати збірні громади, якщо не хоче ще більше звогнювати нездорових відносин по селах, які на Підгірю дійсно жахливі. А тимчасом великі природні богацтва не використані, бо населення на Підгірю темне і не зорганізоване. Неграмотність збільшується ще й тому, що нечисленних українських учителів переноситься далі на захід, школи спольщено, а вчителі поляки ледви читати і писати научують дітей, не розуміючи мови, витрачують ввесь час на „полєчну дзялальносьць“ по „Стшельцах“ та інших польських організаціях, куди втягають наших людей. Тому тепер такі необхідні по наших селах активні інтелігентні одиниці, які зорганізували би наших селян в культурно-освітних та господарсько-кооперативних організаціях і своїм прикладом дали би зразок, як треба робити, щоб не тільки вдержати рідні установи, але й розбудувати їх, щоб вони справді сповнили свою ролю. — Село Вовче дістало такого ідейного й активного провідника в особі вже старенького нині о. сов. Василя Яремковича, який понад 25 літ оре переліг на Підгірю. Наслідки його муравлиної праці величезні. Досить сказати, що завдяки його діяльности три тисячі його парохіян — це свідомі національно селяни, які мають і читальню „Просвіти“ і кооперативу „Згоду“, що відкрила свою філію в кожному кінці села. Читальня і кооператива приміщуються у власному Народньому Домі. Одна стара церква вже перебудована, а друга з XVII в. зі старовинними іконами, збудована в гарному бойківському стилі, теж жде на віднову. Львину частину громадянської праці виконує тепер на старости літ о. сов. Яремковича разом з ним пч. М. В. Наслідком цього Вовче нині найсвідоміше село у Турчанщині та справді є її гордощами. Ця свідомість селян ще більше гартується, бо вони бачать, що для 25 родин колишніх німецьких спольонізованих кольоністів відкрито окрему польську школу тоді, як для дітей понад 400 родин українців замінено українську школу на утраквістичну, отже теж польську, до якої не посилають своїх дітей ні поляки ні навіть жиди. До того перенесено українця учителя Хаджая в корінну Польщу і насильно розділено з дружиною, теж учителькою, яка залишилася на посаді у Вовчім. Цю „політику“ бачать селяни і тому ще більше гуртуються біля своїх невтомних провідників. Цього літа вперше уладжено в с. Вовчім дитячий садок (перший взагалі у Турчанщині), який проломив леди. Садівничка пна Дарця Лотоцька зєднала собі своїм умілим проводом загальне признання так, що матері після гарного попису своїх дітей 30. м. м. рішили на другий рік заснувати у Вовчім аж три дитячі садки, щоб могли ходити всі діти. В неділю 13. ц. м. п. Д. Лотоцька підготовила ще концерт стрілецької пісні з доростом, який пройшов теж з повним успіхом. Реферат про стрілецьку пісню виголосила сама садівничка. З черги слідували продукції місцевого хору, який відспівав гарно три пісні. Були теж три декламації. Добре випала теж ритмічна вправа дівчат до слів пісні „Видиш брате мій“. Та найбільше подобалися усім „Гагілки“, які на домагання публики треба було повторити, а деякі співано навіть третій раз. Концерт закінчився відспіванням національного гимну, підчас якого демонстративно вийшли зі салі дві учительки польки та учитель поляк, а за ними кілька осіб з польської молоді.

ТЕРНОПІЛЬ.

Будова захисту. Філія Українського Краєвого Товариства охорони дітей і опіки над молоддю в Тернополі від 1917 р. удержує захист для сиріт, що його ведуть Сестри Служебниці. Захист був приміщений даром в домівці фондації кн. Острожського, в якій перед війною містився приют для старців-міщан. З тої причини фондація кн. Острожського не могла зовсім сповняти своїх статутових завдань та старалася про те, щоб згадана філія для свого захисту знайшла інше приміщення. В тій цілі купила для неї і дарувала їй півморгову площу при вул. кн. Острожського в Тернополі напроти польської захоронки, а надто управа фондації обіцяла причинитися одноразовим більшим датком на кошти будови. Цю роботу вже розпочато і вимуровано фундаменти під одноповерхову будівлю, у якій знайдуть приміщення сирітський захист (захоронка) і передшкілля. Управа філії вистаралася у воєвідському уряді про дозвіл на збірку до кінця цього року на терені цілого тернопільського воєвідства і вже кілька пань з Тернополя виїхало до поодиноких міст і повітів для переведення цієї збірки. Кошти будови дійдуть до яких сорок тисяч, і покрити їх треба виключно зі збірок. Національна вага цієї установи для Тернополя й Тернопільщини дуже велика і управа Філії має надію, що наше громадянство тернопільського воєвідства своїми пожертвами до рук збірщиць на цілі будови домівки для захоронки підтримає нелегку працю філії та допоможе до того, щоб ще перед зимою поставити мури і покрити дах.

—o—

Спорт.

КРАЄВИЙ ПЯТИЗМАГ.

В днях 26. і 27. вересня відбудеться на грищі Сокола-Батька краєвий пятизмаг мужчин і жінок. Рівночасно відбудуться легкоатлетичні змагання мужчин II. кл. в конкуренціях: 100, 300, 1500; 4 + 300 + 200 + 100; скок удовжінь з розбігом і з місця, скок увисочінь, мет диском, стусан кулею, мет ратищем.

Зголошення слати на адресу Спортового Союзу до дня 24. IX. Організацією займається У.С.С.К.

ВІДБИВАНКА.

Недавно покінчилися змагання за першенство Львівщини у відбиванці жінок. Почесний титул мистця добула дружина „Дніпра“ з Винник, що перемогла УССК 2:0 і відмолоджену дружину Плаю 2:1. Ці останні змагання були дуже цікаві. Плай після виграного першого сета був і в другім і в рішальнім третім сеті дуже близький перемоги, але його молоденьким змагункам забракло рутини, щоби виграти тяжкі денервуючі змагання. Новий мистець Львівщини — Дніпро — це відома добра дружина, що віддавна вже претендує до мистецтва.

ЗМАГАННЯ НАКОЛЕСНИКІВ „УКРАЇНИ“.

Внутрішньо-клюбові змагання наколесників С. Т. „Україна“ відбулися в понеділок 21. ц. м. на стрийській шосі, на просторі 30 км, Зголошених було 9 змагунів. Зараз по старті змагуни поділилися на дві групи. Перша група зложена з трьох змагунів зі Шевчуком на переді іде рівним темпом. Другу групу проводить Когут, однак на 15 км. Левицький минає трьох останніх і доганяє Когута. На жаль розбивається на злій дорозі і відпадає. Шевчук збільшає на півметку темпо і приїзджає до мети перший. Щойно по трьох хвилинах впадає на мету Масляк і Лисик, який хоч двічі упав, кінчить біг на третім місці. З інших змагунів дуже добре заповідається Барвінський. Недостача рутини й рівного темпа не позволили йому заняти доброго місця.

1) Шевчук Осип 1 год. 1.45. 2) Масляк 1 год. 4,35. 3) Лисик 1 год. 5.15, 4) Когут.

Пригадуємо, що змагання наколесників за мандрівну чашу п. Осипа Стефановича на довжині 70 км. відбудуться 11. листопада ц. р.

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІ ЗМАГАННЯ.

ПЕРЕМИШЛЬ. Сян — Чувай 76:83.

В цих змаганнях мав Сян перевагу в бігах, а Чувай у метах. Організація доволі добра, грище погане. Технічні вислідки такі:

Біг на 100 м. 1) Мартинович (Сян) 12.5 с., 2) Папінко (Чувай). 3) Опока (Сян).

1500 м. 1) Судик (С) 4.56,8, 2) Попель (Ч), 3) Рузумкевич (Ч).

4 × 100. 1) Сян у складі: Турко, Біницький, Славко, Романець — 49.8, 2) Чувай у складі: Криськів, Попель, Вацек, Папінко.

Мет кулею. 1) Біляк (Ч) 12.02, 2) Славко (С) 11.11, 3) Догун (Ч).

Диск. 1) Догун 30.69 м., 2) Біляк, 3) Криськів.

Ратище. 1) Криськів (Ч), 2) Славко (С), 3) Біляк (Ч).

Скок увисочінь. Всі три місця Чувай.

Скок удовжінь. 1) Славко (С) 6.15 м., 2) Кобежицький (Ч), 3) Турко (С).

КОПАНИЙ МЯЧ.

САМБІР. ДНІСТЕР — Ж. К. С. 2:1 (0:1).

Українська дружина запевнила собі перемогу в останніх хвилинах гри.

БЕСКИД — БИСТРИЦЯ 3:3 (2:1).

Перші осінні змагання за мистецтво Б-кляси розіграв Бескид із найсильнішою дружиною. Бескид повинен був виграти, але перешкодив цьому суддя п. Вайнтравб. Глядачів приблизно 700. В Бистриці грав б. грач України Сич і Цибрух з Чорних.

В НАЙБЛИЖЧУ НЕДІЛЮ ГРАЮТЬ:

Окружна Ліга: Україна — Р. К. С. на Богданівці.
Ц-кляса: Луг — Голь і Зоря — Стшелец.
В Коросні — Легія — Сян.
В Станиславові — Пролом — Стшелец Раз-Два-Три.

—o—

Нові книжки й журнали.

ЗАПИСКИ ЧИНА СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛИКОГО. Том VI. Вип. 1-2. Накладом Редакції „Записок ЧСВВ“, Львів 1936. Видавець і редактор: о. Йосафат Іван Скрутень ЧСВВ. Зміст: **І. Статті:** С. Федоров: Боротьба за межі в степовій епархії XIII—XIV ст. — Д. Олянчин: До історії торговлі Руси-України з Балтикою, зокрема ж Стародуба з Кенігсбергом наприкінці XVII й поч. XVIII ст. — І. Крипякевич: З історії міста Жовкви. — М. Голубець: Зарання дослідів над українським деревляним будівництвом. — М. Андрусяк: Боротьба за епископську катедру. — **II. Матеріяли:** М. Андрусяк: Матеріяли до історії львівського епископства в 1667—1677 р. — І. Огієнко: Варшавська збірка про Орлика. — П. Хрущ: Деякі Мазепіяна краківських бібліотек. — А. Годинка: Переписка еп. М. М. Ольшавського з ігуменами ЧСВВ. — **III. Місцелянеа:** І. Огієнко: Розмежування памяток українських від білоруських. — І. Мірчук: Хрістіян Вольф та його школа на Україні. — Б. Крупницький: Теофан Прокопович і шведи. — Т. Коструба: „Середньовічна традиція“ плісненсько-підгорецького монастиря. — о. І. Луб ЧСВВ: Лаврівський помяник XVII—XIX вв. — о. В. Толочко: „Останній василіянин із Литви“. — О. Переяславський: Україна XVII віку в світлі тогочасного Заходу. — А. і В. Заїкини: Матеріяли до бібліографії української історії 1930—1931. — **IV. Бібліографія.** — Огляд надісланих книг. Стор. 480, вел. 8°. Ціна 30 зол.

Отсей новий том „Записок ЧСВВ“ відзначається не меншим багацтвом матеріялу, як усі попередні. Шкода тільки, що це цінне наукове видавництво появляється неперіодично (зате грубезними томами). На нашу думку булоб далеко доцільніше, якби „Записки ЧСВВ“ виходили періодично, напр. як квартальник; тоді здобулиб вони значно більше передплатників, отже й більше поширення, не кажучи вже про те, що як періодичне видавництво моглиб відгукуватись на кожну важнішу актуальну наукову проблему.

Театри.

Український Нар. Театр ім. Тобілевича.
ГУСЯТИН:
24. IX. Лев з Абісинії.
25. IX. Бенкет у раю.

Український Національний Хор під мист. проводом Дм. Котка.
24. IX. Тарнів.
З одним концертом хор виступить у Кракові.

Український Молодий Театр „Заграва" під арт. проводом В. Блавацького.
Делятин: „Камо грядеши" (Quo vadis).
24. IX. Виніцій і Лігія.
25. IX. Смерть Нерона.
Надвірна: „Камо грядеши" (Quo vadis).
26. IX. Виніцій і Лігія.
27. IX. Смерть Нерона.
Битків: „Камо грядеши" (Quo vadis).
28. IX. Виніцій і Лігія.
29. IX. Смерть Нерона.
30. IX. „Голгота".
З Биткова театр іде до Станиславова.

Великий Театр:

Четвер, 24. IX. год. 8. веч. „Всякі права застережені".

Театр Ріжнородностей

Нечинний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Грішник проти волі".
АТЛЯНТИК: „Химери маркізи Помпадур" із Слезаком і Чеховою.
ВАНДА: „Провокатор Азев".
ГРАЖИНА: „Тайна панни Брінкс".
КАСІНО: „Розе-Мері" з Жан. Мекдональд.
КОПЕРНИК: „Нинішні часи" з Чарлі Чаплином.
МАРУСЕНЬКА: „Малий бунтар" з Шерлі Темпль.
МЕТРО: „Кабінет воскових фігур" (кольороване) і додатки.
МІРАЖ: „Нуждарі" обі серії.
МУЗА: „Будеш все моєю" з Грейс Мур.
ПАКС: „Рапсодія Балтику".
ПАЛЯС: „Спокуса" із Марленою Дітріх і Гейрі Купером.
ПАН: „Останній роман короля (вперше у Львові).
РАЙ: „Коханий збиточник" з Анною Ондра.
СВІТ: „Коханий збиточник" з Анною Ондра.
СТИЛЕВЕ: „Золота дівчина" ревія.
ТОН: „Диктатор".
УТІХА: „Пострах Мексику" і ревія.
ХИМЕРА: „Панове в циліндрах".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)
„Ню Йорк".

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Четвер, 24. вересня 1936.

Відень (506,8) 17.25 Брамсові пісні, Гендель сопран. 19.10 Сп. рецитал. Меркер сопр., 22.10 „Валькірія" оп. Вагнера, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 17.15 Сольо на клярнеті, 17.55 Сучасні пісні, 20.30 „Цирано де Бержерак" авд. на осн. Ростанда з муз. Недбала і Ферстера, **Париж** (1648) 12.15 Легка музика. 17.00 „Севільський цирульник" песа Бомарше, 20.45 Театр Уяви, 21.45 Симф. концерт. **Білгород** (437,3) 18.00 Нар. музика, 20.00 Концерт, **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 17.00 Скрипка, баритон, форт., 17.30 Скандинавські нар. пісні, 19.15 Концерт на орг. і форт., б-дур Моцарта, **Кенігсвустергаузен** (1571) 10.00 Нар. пісні, 14.00, 16.00, 18.00 Музика, 19.30 Вояцькі пісні, 21.00 „Ярмарок" ком. оп. Г. Бенди, **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 12.00 Розр. концерт, 16.30 Камер. концерт, 20.10 Фант. симфонія Берліоза, **Міляно** (368,6) 11.30 Легка музика, 17.15 Вок. концерт, 20.40 „Ідь бель кавалєр Д'Орфе" комедія Раймнда, **Рим** (420,8) 13.10 Орх. концерт, 17.15 Вок.-інстр. концерт, 20.40 „Палац де Монзі" оп. Дж. Марінуцці.

Пятниця, 25. вересня 1936.

Відень (506,8) 17.35 Пісні 4-х століть, 19.30 Барвні мельодії, розр. концерт, 20.40 Сучасна музика, 22.10 Легка віденська музика, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 17.10 Смичк. квартет ес-дур Херубіні, 19.10 Нар. пісні, 0.45 „Мандрівка пана Бручка" оп. Яначека, **Париж** (1648) 11.00, 13.00, 17.30, 18.30 Концерт, 20.00 Корсиканський фолкльор, **Білгород** (437,3) 18.30 Нар. пісні, **Берлін** (356,7) 14.15 Легка музика, 19.20 Мельодії скрипки, концерт смич. орх., **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 16.00 Музика, 15.15 Дитячі пісні, 18.30 Бетовенові твори, 20.10 Мельодії в сумерку, орх., **Мінхен** (405,4) 11.00 Музика для села, 12.00 Трансм. з Байрайту: Розр. концерт, 20.10 Музика, пісні, рецитації, **Міляно** (368,6) 11.40 Тріо, 13.15 Камер. музика, 20.40 Скрипка, **Рим** (420,8) 17.15 Танк. музика, 20.40 „Оперетка опівночі" оп. Копятія.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Четвер, 24 вересня 1936.

6.30 Ранішня авд., 6.33 Руханка, 6.50 Орхестра з гр. пл. (у програмі: Ферарі „Спогади з України") 7.20 Ранішній денник, 7.30 Програма на нині, 7.35 Трохи інформацій, 7.40 Музика з гр. пл., 8.00 Авд. длшкіл, 11.30 Муз. поранок для шкіл. молоді вселюдних шкіл, орх., спів, 11.57 Сигнал часу, 12.03 К. Гольдмарк Увертюра до оп. „Сакунтала" з гр. пл., 12.13 Полудневий денник, 12.23 Концерт орх., 13.10 Домашне господарство, 14.30 „В Еспанії", гр. пл., 15.30 Госп. вістки, 15.45 „Як я полював на здохлого крокодиля, оп. для дітей, 16.00 Концерт орх., 16.45 Враження з фр. армії, 17.00 Концерт орх.; у перерві скеч Тріст. Бернара, 18.00 Чому сусп. змагання часто марнується, 18.10 Сільва рерум, 18.15 Самітники, лучіться, 18.25 Легка музика з гр. пл., 18.35 І. Бжоза: Фрагм. із пов. „Чипшова камяниця", 18.45 Програма на завтра, 18.50 Реклям. концерт, 19.00 Актуальна гутірка, 19.10 Театр Уяви: „Сеанс", 19.40 Маловідомі балети у вик. комер. орх., 20.30 Техн. скринька, 20.45 Веч. денник, 20.56 Акт. гутірка, 21.00 Місса про паце" Ф. Нововейського, 22.00, 22.10 Спорт, 22.10 Танк. музика з гр. пл.

Пятниця, 25. вересня 1936.

6.30 Ранішня авд., 6,33 Руханка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.30 Програма на сьогодні, 7.40 музика з гр. пл., 8.00 Авд. для шкіл, 11.30 „Серед лоскоту машин", „Як повстає шк. книжка", 11.57 Сигнал часу, 12.03 Турист. інформатор, 12.08 Життя товариств. 12.13 Полудневий денник, 12.23 Оп. музика з „Ля Скалі", гр. пл., 13.10 Домашне господарство, 14.30 Легка музика з гр. пл., 15.30 Госп. вістки, 15.45 Гутірка з хорими, 16.00 Лістові твори на форт., 16.45 Макашевичі, невідоме Полісся. 17.00 Орх. концерт, 18.00 Барсельона підчас спокою, 18.10 Брамсова хвилина з гр. пл., 18.25 Програм. скринька, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклям. концерт, 18.45 Гутірка, 18.50 Бюро студій розмовляє зі слухачами, 19.00 Танк. музика, рефрени, 20.00 Арії та пісні у супр. форт., 20.30 „Лекція географії", Б. Прус, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Концерт симф. орх., смич. квартет, 22.00 Спортові вістки, 22.15 Мельодії Чайковського з гр. пл.

Радіокутик.

ЗИМОВА ПРОГРАМА ПОЛЬСЬКОГО РАДІЯ.

Рамова програма на зимовий сезон 1936-37 р. входить у життя від 4. жовтня і буде обовязувати до 29. травня найближчого року.

Ця програма, як і дотепер, буде інша в неділю й іншою у звичайні дні.

У свята всі регіональні радіостанції працюватимуть без перерви 15 годин на добу, при чому Варшавська радіостанція ще пів години довше, тобто до 23.30. Свою працю в неділі і свята радіостанції починатимуть в год. 8.00.

У звичайні дні Варшавська радіостанція буде чинна на 11 годин і 40 хвилин, а в суботи — 12 годин і 10 хвилин.

Регіональні радіостанції мають працювати на одну годину довше в часі обіду, кінчаючи свої трансмісії вже в год. 23.00, за винятком субот, коли всі станції будуть чинними до год. 23.30.

Програму звичайних днів поділено в Варшавській радіостанції на відтинок ранішній від год. 6.30 до 8.10, відтинок полудневий — від год. 11.30 до 13.00 і відтинок вечірній — від год. 15.00 до 23.30.

У регіональних радіостаціях, залежно від місцевих умовин, матимуть місце, подібно як і в літній програмі, деякі відхили у годинах почаття і закінчення авдицій та в додаткових полудневих концертах.

Подібно, як і в літній програмі, живе слово буде більш скупчене, при чому буде рішати близькість змісту надаваних відчитів та категорія слухачів. Музичні відтинки будуть значно поширені. Довжина поодиноких авдицій буде вагатися від 5 хвилин до 2 годин 30 хвилин. Регіональна година буде поділена на два відтинки, вчасніший і пізніший. Це буде згідно з бажанням регіональних радіостацій, які крім того мають розпоряджати двома довшими відтинками в тижні в годинах вечірніх у неділю від год. 19.15 до 20.25 і в середу — від год. 19.20 до 20.30.

Авдиції для села будуть висилати так, як і літом, в годинах ранішніх і полудневих у святочні дні, та в полудне і в вечір в дні звичайні.

Технічні скриньки будуть льокальні для кожної радіостанції.

Слуховища будуть надавати в неділі не в часі перерви музичного ранку, а в годинах пополудневих. Крім того слуховища будуть розкидані підчас цілого тижня. Почуємо їх у неділю раз на місяць, у вівтірки на зміну з літературними вечорами, у четверги тричі на місяць і раз на місяць у середу, як слуховище експериментальне.

У зимовій програмі зовсім не буде лекцій чужих мов, бо у дотихчасових розмірах вони не приносили радіослухачам користи.

У зимовій програмі будемо мати майже 60 проц. музики чистої, 14 проц. мішаних авдицій і 26 проц. мовних авдицій.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продажа: Бельги бельг. 89.83—89.40, Дол. американські 5.31.25 — 5.27.50, Доляри кан. 5.30.50—5.37.50, Фльорени голянд. 361.02 — 359.30, Франки фр. 35.02 — 34.86, Франки шв. 173.39—172.55, Фунти англ. 26.96 — 26.80, Гульдени данцігські 100.20 — 99.80, Корони чеські 20.00—19.50, Корони данські 120.29 119.45, Корони норв. 135.43—134.45, Кор. шв. 139.03—138.05, Ліри італ. 36.50—34.50 Марки фінл. 11.85—11.50, Марки нім. 138 — 133, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 149—144.

Акції.

Банк Польський 101.50, 100.50, Цукор 27, Вуголь 14.75, Лільпоп 13.45, 13, Стараховичі 34, 34.25, Гранта 72

Папери.

3 інвест. 1 ем. 62, 5 конв. 51, 51.50 5 зал. 51.50, 7 стаб. 55.

Заставні листи.

5 прц. Л. З. Б. Г. 48—50, 4 прц. Л. З. Бк Г. 39—41. 4 і пів прц. Л. З. Бк Гіп. 41—44, 4 прц. ТКЗ. 38.50—40, 4 і пів прц. ТКЗ. 40.50 — 43, 4 і пів прц. БГК. 62.50—65, 4 прц. БГК, 61.50—65.
Долярівка 45.50—48, 3 інвест. 1. ем. 61—64, 2. ем. 62—65.

Збіжжя.

Ціни льоко Львів	від до
Пшениця одн.	22.00—22.50
Пшениця зб.	21.25—21.75
Жито I	15.25—15.50
Жито II	15.00—15.25
Ячмінь одн.	17.25—17.50
Ячмінь на мливо	16.50—16.75
Овес I	13.50—13.75
Овес I a	13.00—13.25
Овес II	13.00—13.25
Овес II a	12.25—13.00

Інші курси без змін.

Звідомлення збіжевого ринку Центросоюзу з дня 22. IX. 1936.

			Льоко ст. заладов.
Пшениця збірна	750 гр/л.	5%	20.75 зол.
Жито збірне	700 „	5%	14.— „
Ячмінь збірний	623 „	4%	15.50 „
Овес задощений	450 „	8%	12.— „
Гречка збірна	450 „	10%	17.50 „

Всі роди збіжжа подорожіли. Тенденція дальше сильна. На біржі велике оживлення.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що від дня 23. вересня ц. р. кооператив платив за:

льоко Львів.

1 кг. масла десерового бльок. 1 без опакування	1.95 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно в бочк. опакуванням	2.00 „
1 кг. масла експорт. включно в експортовім опакуванням	2.00 „
1 л. молока	0.13 „
1 к. яєць	3.40 „

Тенденція на масло сильна, на молоко і яйця звишкова.

ПТИЦЯ.

Маслосоюз повідомляє, що в четвер і пятницю цього тижня приймає птицю, але виключно першої кляси, по нижче поданих вимогах і платить за 1 кг. живої ваги льоко подвіря птахомасарні пл. Більчевського 3, такі ціни:

Кури і. кл. без остріг від 1.80 кг. вгору	1.05 зол.
Курята і. кл. біло й жовтоніжки без остріжок від 0.80 кг. вгору	0.85 „
Качки товщеві I. кл. від 1.60 вгору	0.85 „

Слабших сортів рішуче не приймається.

ОПОВІСТКИ.

Видія Філії Охорони і Опіки над Молодю складає замісць вінка на могилу бл. п. Евгена Перфецького 12 зол. на бідні діти з Порадні. 2764

Мирослава Качоровська і д-р Константин Кебало складають з нагоди свого вінчання 25 зол. на „Рідну Школу" і 10 зол. на Укр. Інвалідів.

МЕШКАННЯ

ВИГІДНЕ мешкання 3 кімнати кухня з комфортом, соняшне, на свіжому повітрі для емеритів зараз до винайму в Старім Самборі. Ближчі інформації у пароха. 2758 2—3

СИКСТУСЬКА 14. Чотири, три кімнати з комфортом, комплетно віднловлені на мешкання або бюра та 2 кімнати на бюро або робітню до винайму. 17/57 1—1

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

БОГОСЛОВ шукає лекції з вищих кляс гімназійних на провінції. Зголошення з умовами: Філія „Просвіти" — [illegible] (Glinіany). 2763 1—1

КУПНО - ПРОДАЖА

ДБАЙ про культуру мешкання. Гарні моделі фіранок, накидки, таблети на [illegible] дешевших до найвибагливіших на [illegible] — Фрайліх, Сикстуська 21. 2679 1—1

НОВУ поверхову камяницю з [illegible] за 17 кімнатами біля личаківського [illegible] ку, вклад 17,000 золотих продасть [illegible] САКЦІЯ" (Ігнат) Львів, Друтгас(?) [illegible] Миколая.

ФОРТЕПІЯН віденський, короткий, продам оказійно, Баторія 28, м. 6.

ГОСПОД.-САД. Школа Тов. „Просвіта" [illegible] Милованню поч. Стоґнані н. Дн. [illegible] добірні щепи, зразки з маточних [illegible] зародові свині та городове насіння [illegible] помірковних цінах.

НОВАКІВСЬКОГО образ дешево до продажі. Телефон 105-28.

РІЖНІ

ПЕРЕРІБКИ КОВДЕР 2.50 у [illegible] Сикстуська 6.

ФУТРА поручає і виконує жіночі, мужеські та всілякі модернізації. Ціни [illegible] МАРІЯН САБАТ, ЛЬВІВ, МАЛЕЦЬКОГО 9, біч(?) Зіморовича. 2674 7—10

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

СПЕЦІЯЛІСТ НЕРВОВИХ НЕДУГ
Д-р НАРЦИЗ ЛУКІЯНОВИЧ
орд. від 15—17.
ЛЬВІВ, САПІГИ 6. ТЕЛ. 114-18.
7—10

ОГОЛОШЕННЯ.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.